

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.204/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve (címe)

A felperes képviselője: Dr. Berzétei Ákos ügyvéd (fél címe)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Emődi Barnabás jogtanácsos

A per tárgya: jövedéki adó ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes és alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.234/2015/6. számú ítélete.

Rendelkező rész

A Kúria az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.234/2015/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét teljes körűen elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 119.800 (száztizenkilencezer-nyolcszáz) forint kereseti és 199.600 (százkilencvenkilencezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperesnél a NAV Heves Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága (továbbiakban: elsőfokú vámhatóság) 2013. január 1-től december 31-ig terjedő időre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott és 42100018/00087-2015. sz. határozatával jogosulatlan

adóvisszaigénylés miatt 1.996.000,- forint jövedéki adó, ugyanennyi összegű adóbírság, 84.824,- forint késedelmi pótlék és 30.000,- forint mulasztási bírság megfizetésére kötelezte felperest.

- [2] A fellebbezés nyomán eljáró másodfokú vámhatóság alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) az elsőfokú határozatot 5221383518. számú határozatával helybenhagyta.
- [3] Az indokolás szerint a felperes 2013-ban kereskedelmi gázolaj tekintetében nyújtott be jövedéki adó visszaigénylést 203.179,32 liter felhasznált üzemanyag után, amelynek megfelelően literenként 17,- forint visszaigényelhető jövedéki adót figyelembe véve 3.454.000,- forint kiutalására került sor egy összegben 2014. február 19-én. Az alperes határozatában hivatkozott a Jöt. 57/C. §-ára, 112.§ (1) bekezdésére, 7.§ 51. pontjára, a 8/2004. (III.10.) PM. rendelet 112-114.§-aira, 114/B.§ (1) bekezdésére, (2) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdésére, valamint az Art. 171.§ (1) bekezdésre, és kifejtette, hogy a visszaigénylésre a vámhatóság által nyilvántartásba vett üzemben tartó jogosult, melynek nem csak a törvényi feltétele, hogy a jogszabálynak megfelelő kereskedelmi járművel rendelkezzen az adóalany, hanem az is, hogy a konkrét járműnek a nyilvántartásba vétele is megtörténjen. A nyilvántartásba vételhez szükséges kérelmet a PM. rendelet 24/A.§ szerinti mellékletben foglalt adattartalommal kell benyújtani, amelyhez csatolni kell a jármű forgalmi engedélyét is. Az adatok változását is szintén ezen melléklet szerinti tartalommal kell a vámhatóságnak bejelenteni.
- [4] Mindezek alapján jogszerűen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a felperes az 1., a 2. és a 3. forgalmi rendszámú járművekre a vizsgált időszakban úgy érvényesített adóvisszaigénylést, hogy azok a vámhatósági nyilvántartásban nem szerepeltek. Ezért e három járműre az adott időszakban 115.892,48 liter üzemanyag után visszaigényelt jövedéki adó teljes egészében jogosulatlan igénylésnek minősül.
- [5] Öt számla adatait vizsgálva megállapította továbbá az alperes, hogy az azokkal beszerzett üzemanyagot kereskedelmi gázolaj kritériumának nem megfelelő járműbe tankolták. A felperes 15614,07 liter üzemanyag után érvényesített jogosulatlan visszaigénylést, míg 43,68 liter üzemanyag után nem érvényesítette a jogos igénylését. Ezért a jogosulatlan adóvisszaigénylés alapja ezen öt számla esetén 11517,39 liter.
- [6] Megállapította az alperes azt is hogy a 4. forgalmi rendszámú jármű a visszaigénylési időszakban még nem szerepelt a vámhatósági nyilvántartásban, de a nyilvántartásban szereplő 5. forgalmi rendszámú járművel azonos, mivel időközben rendszámcsere történt. A Jöt. 57/C.§ (2) bekezdés alapján a változást 10 napon belül be kellett volna jelenteni, ennek elmulasztása miatt 30.000,- forint mulasztási bírsággal sújtotta a vámhatóság a felperest.
- [7] A Jöt. 112.§ (1) bekezdés alapján a jövedéki termékkel kapcsolatos adóhiány, vagy jogosulatlanul igényelt összeg 100%-ában állapította meg az adóbírság mértékét. Az Art. 171.§ (1) bekezdés szerinti különös méltánylást érdemlő körülmény nem tárt fel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében az alperesi határozat elsőfokra is kiterjedő megváltoztatását kérte akként, hogy a visszafizetendő jövedéki adó összegét összesen 26.000,- forintban állapítsa meg. Kérte a jövedéki bírságot ezen módosított összeg alapulvételével kiszabni, illetve annak teljes mellőzését, illetve mérséklését, a késedelmi pótlék összegének szintén mérséklését, valamint a 30.000,- forint

mulasztási bírság törlését. Másodlagosan az alperes határozata hatályon kívül helyezését szükség szerint új eljárásra történő kötelezés mellett.

- [9] Nem vitatta felperes, hogy 2011. február 7-én benyújtott, az adóvisszaigényléséhez szükséges regisztráció iránti kérelmének melléklete a fent jelzett három forgalmi rendszámú gépjármű rendszámát nem tartalmazta, mivel ezeket 2012. évben szerezték meg, így nem jelentették be a regisztráció során, csak azt követően. Vitatta ugyanakkor hogy ennek következtében a három jármű vonatkozásában jogosulatlan lenne az adó visszaigénylése. Tévesen értelmezte a hatóság a Jöt. irányadó rendelkezéseit, mivel valamennyi gépjármű a visszaigénylés tekintetében a Jöt. 7.§ 52. pontbeli feltételeknek megfelelt, az ott meghatározott célra került az üzemanyag felhasználásra, közúti árufuvarozáshoz. A Jöt. 57/C.§ (2) bekezdés ténylegesen úgy szabályoz, hogy 10 napon belül a változást be kell jelenteni, ugyanakkor a hatóság e rendelkezést a szöveg összefüggéséből kiragadta. A rendelkezésből ugyanis az következik, hogy visszaigénylésre a vámhatóság által nyilvántartásba vett üzembentartó jogosult, amely feltételeknek a felperes megfelelt, ugyanakkor nem törvényi feltétel a jármű rendszámának bejelentése. A regisztráció a gazdálkodó visszaigénylő és nem a járművek nyilvántartásba vételére szolgál. A felperes nyilvántartásba vételéről hozott egyszerűsített határozat is kizárólag a nyilvántartásba vett visszaigénylőre vonatkozó adatokat tartalmazza.
- [10] A jármű rendszámának, annak változásának bejelentésére a Jöt. 57/C.§ (2) bekezdésben foglaltak nem vonatkoznak. Az 57/C.§ (4) bekezdés értelmében pedig a visszaigénylés feltétele a gázolaj beszerzésről kiállított számla. Ezzel pedig a felperes rendelkezett. Nem feltételre a gépjármű nyilvántartásban szereplése. Mindez tehát azt jelenti, hogy a három jármű vonatkozásában megalapozott volt a felperesi visszaigénylés, azaz az ebből adódó adó összegű 1.970.172,- forint visszaigénylése nem jogosulatlan, csak a fennmaradó 26.000,- forint összegben megalapozott az alperesi megállapítás.
- [11] Hivatkozott felperes a Ket. 3.§ (2) bekezdés b) pontjára, 50.§ (1) bekezdésére, az Art. 97.§ (4) és (6) bekezdéseire, valamint a Jöt. 48.§ (2) bekezdés a) pontjára, továbbá arra, hogy a PM rendelet 114/B.§ vonatkozik ugyan a Jöt. 57/C. §-ára. amely a regisztrálás részletes szabályait állapítja meg, ugyanakkor a (7) bekezdés a) pontja a visszaigénylés feltételeként csak a számlamásolat rendelkezésre állását írja elő, egyéb feltételt nem.
- [12] Felperes szerint az adóbírság alapja és mértéke tekintetében a kiszabás téves volt, így az adóbírság kiszabását 26.000,- forint összegű adóhiány alapján kérte megállapítani. Kérte a határozat megváltoztatását, az adóbírság százalékos mértéke vonatkozásában is, az Art. 171.§ (1) bekezdésre hivatkozással. Figyelemmel arra, hogy a felperes a tőle elvárható körültekintéssel járt el, az adóbírság mérséklésénél az eset összes körülményeit mérlegelni kell. Nem mérlegelte ezt megfelelően az alperes, tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az adóhiány 100%-ában állapította meg a bírságot. Felperes 2013-ban kereskedelmi gázolaj után jövedéki adó visszaigénylésre jogosult volt, a visszaigénylést a MOL Nyrt.-vel kötött és becsatolt üzemanyagkártya szerződés alapján üzemanyagkártyával üzemanyag-állomáson megvásárolt üzemanyag vonatkozásában nyújtotta be, az 1., a 2. és a 3. forgalmi rendszámú járművek a Jöt. 7.§ 51. pontbeli feltételnek megfeleltek. Számlával a felperes rendelkezett, az üzemanyag megfelelő célra került felhasználásra. Sem bevétel eltitkolást, sem bizonylatok, könyvek nyilvántartások meghamisítását, megsemmisítését nem állapított meg az alperes. A társasággal kapcsolatban a vizsgálatot megelőző és követő időszakban megállapítás nem volt, bírsággal nem sújtották. A vizsgálat során a hatósággal együttműködött, így súlyosan méltánytalan és eltúlzott az adóbírság

100%-ban történő kiszabása.

- [13] A késedelmi pótlékra vonatkozóan előadta, hogy téves összeg alapulvételével került sor annak megállapítására, a 26.000,- forint adóhiány alapján kérte számítását. Mivel a jármű rendszámának bejelentése nem törvényi feltétel, így a mulasztási bírság kiszabása sem jogszerű.
- [14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [15] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot részben megváltoztatta, kisebb részben alaposnak találva a felperes keresetét. Utalt a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 57.§ (2) bekezdésére, a Jöt. végrehajtásáról szóló 8/2004. (III.10.) PM rendelet 114/B.§ (1) bekezdésére, (2) bekezdés c) pontjára, (5) bekezdésére, 24/A melléklet IV. pontjára. Megállapította, hogy az alperes helytállóan és a jogszabályoknak megfelelően értelmezve állapította meg a felperes azon kötelezettségét, hogy a jövedéki adó visszaigénylésével összefüggésben valamennyi a jogszabály által megkívánt adat, így a visszaigényléssel érintett, a közúti árufuvarozásban résztvevő gépjárművek rendszáma tekintetében is bejelentési és változásbejelentési kötelezettség terheli. Ezen kötelezettség megítélése szempontjából nem kizárólag a Jöt. rendelkezései rónak kötelezettséget az adózóra, hanem a jövedéki törvény végrehajtási szabályait tartalmazó PM rendelet is további részletszabályokat állapít meg.
- [16] A PM rendelet 114/B.§ (2) bekezdés c) pontja pedig úgy rendelkezik, hogy a kérelemhez csatolni kell a kereskedelmi járművek forgalmi engedélyét is. Az adatok változásának bejelentésére vonatkozó kötelezettséget ugyancsak a PM rendelet írja elő. Tehát a fenti jogszabályi rendelkezések alapján a nyilvántartásba vétel, illetőleg a változás bejelentési kötelezettség nem csak az üzembentartó személyére vonatkozik, hanem a jármű rendszámára is. Mivel a felperes maga sem vitatta, hogy ezen kötelezettségének a három jármű tekintetében nem tett eleget, így tényszerűen megállapítható, hogy a fenti jogszabályi rendelkezéseket megsértve élt a jövedéki adó visszaigénylési jogával, így az alperes a jogszabályt helyesen értelmezve állapította meg, hogy e tekintetben a felperes mulasztása miatt adóvisszaigénylése jogosulatlan igénylésnek minősült.
- [17]én helytállóan állapította meg az alperes, hogy a rendszámváltozással érintett 5. forgalmi rendszámú gépjármű tekintetben is bejelentési kötelezettség terhelte felperest, amelynek nem tett eleget, így a mulasztási bírság kiszabására szintén jogszerűen került sor.
- [18] Utalt ugyanakkor a bíróság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 171.§ (1) bekezdésére, valamint a Jöt. 112.§ (1) bekezdésére, mely szerint az adóbírság mértékét a jövedéki termékkel kapcsolatos jogosulatlan igénylés 100%-ában kell megállapítani, azaz jelen esetben mindösszesen 1.996.000,- forintban. A felperes arra hivatkozott, hogy az Art. 171.§ (1) bekezdése alapján az adóbírság mérséklésének lett volna helye, mivel kellő körültekintéssel járt el. A bíróság ezt megalapozottnak találta, figyelemmel arra, hogy a jövedéki adó visszaigénylése során a felperes azon túl, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezések fent kifejtettek szerinti téves értelmezéséből adódóan a gépjárművek rendszámára vonatkozóan a változás bejelentési kötelezettségét elmulasztotta, ugyanakkor megállapítható, hogy egyebekben a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el. A Jöt. 57/C.§ (1) bekezdés a) és a 7.§ 51. pontjában foglalt

feltételeknek egyébként a felperes eljárása és a vitatott járművek is megfeleltek. Tehát helytállóan hivatkozott felperes arra, hogy a MOL-al kötött üzemanyagkártya szerződés becsatolására sor került, üzemanyag töltő állomáson vásárolt, felhasználására közúti áru fuvarozásban került sor és számlával rendelkezett. Nem tárt fel az alperes olyan körülményeket, amelyek kizárnák az adóbírság mérséklését. A jogosulatlan igénylés nem szándékos mulasztásra vezethető vissza, hanem téves jogértelmezésre, tehát nem vette figyelembe az alperes a felperes kellő körültekintő eljárásra vonatkozó körülményeket és a mérlegelési szempontokat indokolatlanul mellőzte. Ezért a bíróság az adóbírság mértékét 50%-ra mérsékelte, a Pp. 339.§ (2) bekezdés g) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 339/B.§.-ban foglaltakra is, és az alperes határozatát e részben megváltoztatta, a bírság összegét mérsékelte.

- [19] Ugyanezen okból mérsékelte a késedelmi pótlék összegét is az Art. 165.§ (3) bekezdését. Ezt meghaladóan a felperes keresetét a Pp. 339.§ (1) bekezdésben foglaltakra tekintettel elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] A jogerős ítélettel szemben mindkét fél felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Felperes kérte az ítélet hatályon kívül helyezését a jövedéki bírság és a késedelmi pótlék %-os mértéke változatlanul hagyása mellett. Kérte a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát, a keresetének megfelelő döntést, másodlagosan a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését, perköltség megállapítását, és az alperes kötelezését a már megfizetett összeg felperes részére történő visszautalására.
- [21] Felperes a keresetével egyezően fejtette ki, hogy továbbra is vitatja, hogy a három jármű rendszáma bejelentésének elmulasztása jogosulatlanná tenné az adó-visszaigénylést. Idézte a jogszabályokat, melyek alapján nézete szerint az adó-visszaigénylésnek nem feltétele a járművek nyilvántartásban szerepeltetése. Ezért a jövedéki adóhiány összege helytelenül került megállapításra, az csak 26.000,- Ft összegben megalapozott, és ennek megfelelően állapítható meg az adóbírság és a késedelmi pótlék alapja is. Ugyancsak vitatta felperes a mulasztási bírság kiszabását is, mert szerinte nem történt az ezt megalapozó jogellenes magatartás.
- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Megsértett jogszabályként a Jöt. 112.§ (1) bekezdését, az Art. 171.§ (1) bekezdését, és 165.§ (3) bekezdését, valamint a Pp. 339/B.§-át jelölte meg.
- [23] Hivatkozott arra, hogy a törvényi rendelkezés értelmében az Art. 170.§ szerint megállapított adóbírság mértéke a jövedéki termékkel kapcsolatos adóhiány, vagy jogosulatlanul igényelt összeg 100%-a, kivéve ha az adóhiány bevétel eltitkolással, bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával, megsemmisítésével függ össze. Ebből következően a jövedéki termékek szankciórendszere eltér, szigorúbb az egyéb adónemeknél, azonban a mérséklés lehetőségére vonatkozóan a mögöttes jogi szabályozásként e tekintetben is az Art.-ban foglaltak az irányadók. Az Art. 171.§ (1) bekezdés értelmében az adóbírság mérséklésénél az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen az adóhiány nagyságát, keletkezésének körülményeit, az adózó jogellenes magatartásának, tevékenységének, vagy mulasztásának súlyát, gyakoriságát. A másodfokú adóhatóság határozata részletes indokolást tartalmazott arra, hogy az adóbírság mérséklésére miért nem látott lehetőséget. Utalt arra, hogy régóta hatályos jogszabályról van szó, a felperes nem tekinthető kezdő vállalkozónak, több alkalmazottal foglalkozó gazdálkodóról van szó,

akitől elvárható, hogy a tevékenységével kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járjon el, a bejelentéseket, és a határidőket tartsa be. Az adóhiány nagysága és visszaigénylés rendszeressége sem indokolta az adóbírság mérséklését. Utalt arra, hogy a fenti körülmények miatt az sem volt az adózó javára értékelhető, hogy eddig hasonló ügyben szankció nem került megállapításra.

- [24] Az elsőfokú ítélet maga sem utalt arra, hogy a fenti szempontok bármelyike megalapozatlan vagy jogszerűtlen volna, illetőleg a valóságnak ne felelne meg. A bírság mérséklésénél nem értékelhető az adózó javára, hogy az adóhiány nem a felperes szándékos magatartására, hanem téves jogértelmezésre vezethető vissza. Annál is inkább, mert a szándékossággal kapcsolatban a jogszabály rögzíti 2012. január 1-től, hogy annak megállapíthatósága esetén 200%-os mértékű adóbírságot kell kivetni. Ebből következően a jövedéki szabályozás rendszerében az alapesetként meghatározott 100%-os bírság mérték mérséklésére nincs lehetőség azon az alapon, hogy nem történt szándékos adóelkerülés, hiszen ez a mérték eleve erre az esetre vonatkozik. Tehát a bírság mérséklését nem teszi lehetővé önmagában az a körülmény, ha a feltárt hiányosság téves jogértelmezésből adódott, mivel ilyen esetben az adózó magatartása gondatlannak minősül. Az elsőfokú bíróság által az adóbírság mérséklésének alátámasztásra megjelölt körülmény éppen hogy a törvényi feltételként megkívánt adott helyzetben elvárható magatartás hiányára utal, amely önellentmondás kétségessé teszi a bírói mérlegelés okszerűségét. Az Art. 171.§ (1) bekezdés esetében a bírság mérséklésére csak kivételes méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén van lehetőség. A törvényi feltételek konjunktív módon kapcsolódnak egymáshoz, az adóbírság mérsékléséhez valamennyi kritériumnak teljesülnie kell, amely jelen esetben nem állapítható meg. A jogszabályi követelmények ismeretének hiányára az adózó megalapozottan nem hivatkozhat. E körben utalt az alperes a Kúria eseti döntéseire is.
- [25] A Pp. 339/B.§-ára is utalt az alperes, amely azt mondja, hogy mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat jogszerűsége megállapításánál milyen szempontok vehetők figyelembe, alperes álláspontja szerint ezeknek maradéktalanul eleget tett, a tényállást kellőképpen feltárta, a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Álláspontja szerint az Art. 171.§ (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseknek a bírság kiszabása megfelelt. Mérlegelte az eset összes körülményeit, az adóhiány nagyságát, keletkezésének okát, az adózó jogellenes magatartásának súlyát, gyakoriságát. Mindezen körülmények perbeli ügyben nem indokolták az adóbírság mérséklését. A bíróság olyan szempontokra hivatkozással mérlegelte felül az adóbírságot, amelyek a bírságmérséklés alapjául nem szolgálhatnak.
- [26] Megalapozatlannak tartotta az alperes a késedelmi pótlékra vonatkozó ítéleti rendelkezést is, hivatkozott az Art 165.§ (3) bekezdésére, kifejtette, hogy nem sorolható a szándékosság hiánya vagy a téves jogértelmezés ténye a kivételes méltánylást érdemlő körülmények közé, ez a késedelmi pótlék mérséklését, a kitolt esedékesség alkalmazását kizárja, továbbá a költségvetési pénzeszköz jogosulatlan használata is, amely jelen esetben kétségtől megvalósult, hiszen a bíróság az adóhiány megállapítását jogszerűnek ítélte. A jogosulatlan pénzhasználat okán alappal került kiszabásra a késedelmi pótlék az általános szabályok szerint. Utalt az alperes a Kúria Kfv.I.35.515/2015/5. számú és a Kfv.VI:35.518/2014/5. számú ítéleteire. Hivatkozott arra, hogy az adóbírság egy szankció, amely valamely jogellenes cselekedethez kötődik, ennél fogva lehetséges mérséklésnél vizsgálendő, hogy a szankcióval sújtott adózó megtett-e mindent az adott helyzetben tőle elvárható intézkedést, hogy ne legyen részese jogsértésnek. Ennek az ítélet nem felelt meg, a felperestől elvárható körültekinvés tanúsítását a bíróság kizárólag abban látta, hogy téves jogértelmezés történt a gépjárművek rendszámára vonatkozóan. Az alperes terhére róta fel, hogy

nem tárt fel az adóbírság mérséklését kizáró körülményeket.

A Kúria döntése és jogi indokai.

- [27] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott, az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [28] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1)-(2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a felülvizsgálati kérelem keretei között a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.
- [29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében továbbra is vitatta az alperesi határozat jogalapját, és ezáltal az ítéletet is. Álláspontja szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami a gépjármű rendszáma, illetve annak változása bejelentése elmulasztásához az adó-visszaigénylés elutasítása jogkövetkezményét fűzné, illetve mulasztási bírsággal lenne szankcionálható.
- [30] A Kúria a fenti tényállásban foglaltakra utalva rögzíti, hogy ezen jogalapi kérdéskört az elsőfokú bíróság részletesen megválaszolta. Idézte a releváns jogszabályokat, és abból helyes következtetést vont le. Ezt a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak sem vonhatták kétségbe. A Kúria osztja az ítélet indokolását, arra ismételten nélkül csak visszautal annak kiemelésével, hogy a felperes egy kedvezményt kívánt érvényesíteni, melyhez valamennyi jogszabályi feltétel együttes fennállása szükséges. A Jöt. végrehajtásáról szóló PM. rendelet rögzíti, hogy a fuvarozásban résztvevő járművek rendszáma tekintetében bejelentési kötelezettség áll fenn, ami jelen ügyben a felperes ténytyszerűen, határidőben nem teljesített. Ennél fogva az adó-visszatérítés elutasítása, illetve a mulasztási bírság megállapítása nem volt jogszabálysértő.
- [31] A Kúria nem osztotta ugyanakkor az elsőfokú jogerős ítéletnek az adóbírság és késedelmi pótlék kérdésében hozott rendelkezését, mellyel megváltoztatta az alperesi határozat e körben tett megállapítását. A Kúria egyetértett az alperes felülvizsgálati kérelmében foglalt azon felvetéssel, hogy úgy mérlegelte felül az elsőfokú bíróság az adóbírság és késedelmi pótlék kérdéskörében az alperes határozatát, hogy arra nem volt megalapozottan törvényi lehetőség.
- [32] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a polgári perrendtartás lehetővé teszi a mérlegelési jogkörben hozott határozat perben történő felülvizsgálatát is, azonban a mérlegelési jogkörben hozott határozatban hozott döntés „felülmérlegelésére” kizárólag akkor van lehetőség, ha a hatóság a feltárt tényállásból iratellenes, logikátlan vagy kirívóan okszerűtlen következtetésre jutott. Jelen esetben ez az alperesi határozattal összefüggésben nem áll fenn. Helyesen rögzítette az alperes, hogy a jövedéki ügyekben a jövedéki törvény szankciórendszere szigorú, kogens szabályokat tartalmaz és bár az Art. mögöttes alkalmazása lehetővé teszi különös méltánylást érdemlő esetben a jövedéki ügyekben is az adóbírság mérséklését, azonban ténylegesen különös méltánylást érdemlő körülményeknek kell fennállnia.
- [33] Helyesen foglalta össze az alperes jelen esetben, hogy ilyen nem volt, hiszen a felperes professzionálisan foglalkozik olyan szakterülettel, amely rendszeres jövedéki termék felhasználásával jár, a vonatkozó jogszabály nem új, a felperes nem kezdő vállalkozó, több alkalmazottat foglalkoztató cégtől a saját szakterületén régóta hatályos jogszabályok pontos ismerete, határidők betartásra elvárható, semmiképpen nem lehet a bírság mérséklésére okot adó körülmény a téves jogszabály értelmezés. A téves jogszabály értelmezést helyesen értékelte

gondatlanságnak az alperesi hatóság, amely nem ad alapot az adóbírság további mérséklésére. A szándékosság hiánya abban a körben került értékelésre, hogy nem a szándékosság során kiszabandó 200%-os bírság került megállapításra. A 100%-os bírság megállapítása eleve magában foglalja, hogy a cselekményt gondatlannak minősítette az adóhatóság. Azonban a további mérséklés valóban kivételes méltánylást érdemlő körülményeket, a teljes vétlenséget kívánta volna meg, amely jelen esetben nem állt fenn. Erre nem adhat alapot az sem, hogy ebben a körben a felperest korábban még nem bírságolták.

- [34] Az elsőfokú bíróság az alperes terhére róta fel, hogy nem tárt fel az adóbírság mérséklését kizáró körülményeket. Ez téves megközelítés, mert az adóhatóságnak nem a kizáró okokat kell elsődlegesen vizsgálni, hanem, hogy mi szolgálhat az adózó javára, mint bírságcsökkentő indok.
- [35] Ugyanez igaz a késedelmi pótlék mérséklésére is, tehát hogy amennyiben a bírság nem mérsékelhető, az nem vonja maga után a késedelmi pótlék csökkenését sem, a késedelmi pótlék jogintézményének lényegére helytállóan utalt az alperes.

Záró rész

- [36] Erre való tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdés alapján az elsőfokú jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a keresetet teljes körűen elutasította.
- [37] A Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel Pp. 272.§ (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275.§ (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 272.§ (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.
- [38] A Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdés alapján alkalmazandó 78.§ (1) bekezdés alapján kötelezte a peresztes felperest az alperes javára együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.
- [39] A le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles viselni. Mivel a jogalapra is volt felülvizsgálati kérelem, ez képezte az illeték alapját.

Budapest, 2016. június 30.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró